

küçük
İSKENDER

Mayıs
Giremez

2017 Necatigil Şiir Ödülü

♥ can
şiir

küçük İskender
MAYIS GİREMEZ

© 2017, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Sel Yayınları, 2016

Can Yayınları'nda 1. basım: Haziran 2017, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 3 000 adet yapılmıştır.

Editör: Sırma Köksal

Düzeltili: Aylin Samancı Elmasdağ

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak baskı: Azra Matbaası

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi D Blok 3. Kat No: 3-2

Topkapı-Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 27857

İç baskı ve cilt: Yıldız Matbaa Mücellit

Davutpaşa Cad. Emintaş Kazım Dinçol San. Sit. No: 81/25-26

Topkapı-İstanbul

Sertifika No: 33837

ISBN 978-975-07-3524-0

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750735240

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 31730

küçük İskender
MAYIS GİREMEZ

2017 NECATİGİL ŞİİR ÖDÜLÜ

şİİR

♥can

küçük İskender'in Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

“Her Şey” Ayrı Yazılır, 2016

Waliz Bir, 2016

Ölen Sevgilimin Şiir Defteri, 2017

The God Jr, 2017

küçük İskender (Derman İskender Över), 28 Mayıs 1964'te İstanbul'da dünyaya geldi. Kabataş Erkek Lisesi'nden mezun olduktan sonra İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde beş yıl eğitim gördü. Tıp eğitimini de, peşinden girdiği İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü'nü de yarıda bıraktı. Şiir, roman, deneme, günlük gibi pek çok edebî türde eserler verdi. Yurtdışında yayımlanan antolojilerde şiirleriyle yer aldı. 2000 yılında Orhon Murat Arıburnu, 2006 yılında Melih Cevdet Anday Şiir Ödülü'nü kazandı. 2014'te Erdal Öz Edebiyat Ödülü'nü, 2017'de Necatigil Şiir Ödülü'nü aldı. Avrupa'da, ABD'de şiir okumalarına, panellere, sempozyumlara katıldı. Kürtçe ve Almanca kitapları basıldı. Şiir performansları yaptı, *Ağır Roman*, *O Şimdi Asker* gibi sinema filmlerinde rol aldı.

İçindekiler

onların efsanesi	15
devlet öldürme töreni	17
boş metro	19
kimi arasam hepsi öldürülmüş	20
bahçede ölüm	21
lalenin gömleği	22
memleket köpekleri	23
morgda tasnif	25
deniz kenarındaki bank	26
okullarda yasaklanan şiir	27
sabaha karşı gece isyanı	28
lord berkay'ın portresi	30
felsefenin komik yanları	32
zozı	34
eski bir televizyon dizisi	35
orhan veli'nin ilk aşkı	36
ilk akşam yemeği	37
avm'de eylem	38
eyvallah	39
kar iğnesi	40

elma	41
savaşa doğru istikbal	42
eros'un merdiveni	43
daha önce hiç	44
siyasi cinayet	45
yalnızlığın takibi	46
dargınlar	47
sanat müsveddesi	48
bir militanın son günü	50
vuran adam	52
aşk çıkışında çirkin saldırı	54
mutluluk hazır ol'da durmaz	55
fas planları	56
işgal altında sevişme	57
sana bir özür borcum var	58
bir anadolu seyahati	59
saygılarımla	61
acı kayıp	62
bizim çocuklar	63
kalacağım izmir'de bir süre	64
acil servisteki acil çıkış kapısı	65
endişeli bekleyiş	67
köyde bir gece	69
illegal doğa	70
ben senin adını hiç hatırlamadım	71
en sevdiğim kelime skandal	72
memnun oldum benim ismim de riya	73
öldürüldüğümüz gece	74
adada kediler huzursuz	75
kayıp düşen kol	77

melek kemikleri	78
ya da öyle	79
kırık dalın hikâyesi	80
hiroşima sevgilim	81
misafir ölü	82
tesadüfen ölme sen	83
üstgeçitte açılan dosya	84
cani avlusu	86
öteki odada dayım öldü	88
kumsal	89
yalnızca leyla	90
güzel perdeler	91
modigliani çarşısı'nda vukuat	92
kâğıttan bahçe	95
cenaze nedeniyle kapalıyız	96
gezegenin eğik iskeleti	98
oğlakların şarkısı	99
akkuyu'nun çocukları	100
sevişmeyi unutmuşlar müzikali	102
çocuk kadavrası korosu	103
savaş alanında vodvil	104
mayıs giremez	105
ütü saati	110
kötü film	111
ayrılığın taş devri	112
gecenin karanlık korkusu	113
uzun zamandır çirkinim	114
denizin üzerinde	115
pencerede çırlıçılak	117
Escher'in Merdiveninde Cinayet veya 12 Sekans Cinnet	118

Uydurduğum Tuhaf Bir Hatıraydı Yaz

onların efsanesi

Eriyen ne ki bu ırmaklar var
Yeryüzünün gözleri mi doldu yoksa
Yoksa sardunyalardan saltanatında
Eylül ile ekimden başka çocuğum mu var

Eskiden daha güzeldi hepimizin hikâyesi
Eskiden caz derlerdi bir kuşun havalanmasına
Her kanatta saklanmış binlerce yüz, binlerce esin perisi
Birbirini üzmesin artık suç ve ceza
Onlar da çocuğum benim ikisini de ben büyüttüm salt acıyla
Yoksa gitgide kararıyor herkesin avucunda tuttuğu sonbahar

Körler nasıl sessiz film oynayamazlarsa ağız tadıyla
Sessiz bir film gibi işte hayat
Yerli veya yabancı, kaç kelime ya da ormanın içlerine doğru
Herkesi ürperten bir rüzgâr dolaşüyor
İsminden düşen harfleri tek tek arayarak

Giderayak eriyen ne ki bu ırmaklar var
Masum bir yalnızlığın yeryüzüne armağanıysalar eğer

Bu yağmur açacak mı kilitleri *erken gelmesin kimse*
Bu koku terk edecek mi gövdeyi *geç kalmasın o her kimse*
Belki uçuşan saçlara gizlenir tereddüt *belki biraz intikam*
Kim sırtlayacak tabutu ve
Bilinmez bir geceyle kıyaslayacak hep yanıtladığı soruyu
–Eriyen ne ki bu ırmaklar var

Ne zaman sabah olsa gerinerek uyanıyor bahçedeki ağaçlar
Esneyen bir çocuğun ıslak bakışları gibi hürriyet
Sürekli kendi bedenine öten horozlar gibi kırmızı vapurlar
Sürekli kendi bedenine kabaran hindiler gibi haylaz bir deniz
Balıklar balıklar balıklar kıpır kıpır kalabalıklar tüm meydanlarda
Sürekli kendi bedenine yükselen sevgililer gibiyiz biz de
Eriyen ırmağın üstünde kaybolup giden gölgesi ve hayal

Göğsümün ortasına yıldırımmuşçasına düşüyor özlediğim ihtimal
İçi boş bir sürahi ile bardağın arasındaki o zor kavşak
Sıpaların gitgide daha da güzelleşen gözbebeklerindeki memleket
Yahut bir tarla faresinin şehirde geçen hüznü ömrü, o da intihar
Eriyen ırmakların bize anlatmaya çalıştıkları bir sır var
Sır da suistimal, sır da köprü biriktirilen yeminler arasında
Ağızdaki zehri yılanın anlatan bir felsefeye ihtiyaç var
Zulme muhtaç gövdelerden yükseliyor özlediğim ihtimal
Sürekli kendi bedenine dokunan ağır sözler gibi bir ihtilal
Sürekli kendi bedenine küfreden ruhlar gibi teşekküllü ihtişamlarda
Suret de nefes, suret de muazzam bir zafer ve hayal

Eriyen ne ki bu ırmaklar var
Yeryüzünün gözleri mi doldu yoksa
Yoksa sardunyalarmın saltanatında
Savaş ile barıştan başka çocuğum mu var

devlet öldürme töreni

Bir körün gözü daldı mı orada fazla sabah olmuştur
Kütüphaneden indirilen kitabın üzerindeki toz üflenir

Üflenmeyen toz çünkü gitgide barikatlarla küflenir
Toz, zamanın kurumuş gözyaşlarıdır anlatırsınız bunu
Aralanan kapılardan geçen söz kendine zarif bir anlam bulacaktır
Bunu da anlatın, nasılsa yaz denilen şey yok,
şeyler hep eylemlerle elenir

Kasalarca kiraz ve çilek taşır içeri çocuklar
Beyazpeyniri, kıvrak köpüklü sütü, at sağrısı büyüklüğünde zeytinleri
Çift sarılı yumurtanın akıbeti belli – yemeye direnenlere haber vermeli

Böyle zamanlarda felsefenin tamamen bittiği söylenir ya
Meyveye, suya, ekmeğe, güzel insana dönüşür her sağlam düşünce
Sonra eteklerinizi tutarak su kenarına eğilirsiniz
Bu kadar güzel eğilmek sadece sizin döneminizin eseri
Şu ilerdeki yol mesela olmak istediğiniz yere doğrudur sürekli
Mesela doğrular bazen incelikli hayvanları üzer – bunu bellemeli

Omuzlarında oltalar, ellerinde kovalar bakın yürüyor delikanlılar
Sabahın yanına balık gelmiş
Biraz uyumuş balık yanında sabahın
Herkes yoruldu tabii, herkes sevdiğinin kucağında önce biraz uyumalı
herkes sevdiğinin kucağında önce biraz ölmeli
Köyün karnını yarıp geçen derenin entarisi bol,
düşü doğurgan, masalı envai
Sizin dibinize bir göl düşmüş umurunuzda değil
Yok aya gitmişlermiş, yok marsa gitmişlermiş
kolaysa güneşe gitsene derler adama / iyi böyle, gerçekten böyle iyi

Kahvaltıdan sonra makasları bileyip biz de yola koyulalım
Elle temas, gövdeyle baskı tamam çünkü, sorgusuz uzamak da lazım
Sinirdi, kemikti – son müdahalede koştular kırıldılar onlar
Çıkartıp omurgasını mızrak gibi kullanan genç kız da gördüm
Tarih çırılçıplak kaldı nasılsa, yaz denilen şey yok,
şeyler hep telaşla beklenir

Ölüm evden çıktı ve bir daha kendisinden haber alınamadı evlat
diye başlardı en sevdiğim kitaplar
Şimdi toz, küf, söz, kavga, hepsi
iç içe / iyi böyle, böyle çok iyi
Bayrağı gönderden çek indir – bayraklar bitti bayraklar artık el bezi
Koşun çocuklar koşun yetişin, sahile vuran bir devlet gibi
Biz de dünyadan ayrıldık, artık önümüz dört mevsim ilkbahar
artık ardımız ortak kullanıp bıraktığımız adımız kadar şaibeli

boş metro

Şimdi metro bitti – son seferini yaptı aslında – anons sırası
Turnikeler, kafesler, kilitler kapanmakta – pek kimse yok içerde

Sıradan bir yağmur damlası mahsur kaldı sarı çizgiye yakın
Onu bir Bizanslı gazeteci gördü – çok eskiden güzel bir kadın
Fotoğrafladı ve.. acele, küçük adımlarla seyirdi yürüyen merdivenlere
Çıplak ele geçirilen anılar kadar mahcup, onlar kadar müşfik ve kalender

Hangi iki uzak durak arasında olursa olsun bu hat
Sen gülümsediğinde gözaltlarında beliren çizgiden ibaret

Bir de gamze diyorlar ya, biraz da o belki,
Senin yüzünde biri sana, biri bana kazılmış iki güzel mezar

Şimdi metro bitti – son seferini yaptı aslında – anons sırası
Kalpler, ümitler, hayaller kapanmakta – pek kimsem yok bu şehirde

Kapak illüstrasyonu Mine Pek

🌐 canyayinlari.com 🐦 twitter.com/canyayinlari 📘 facebook.com/canyayinevi

ISBN: 978-975-07-3524-0

9 789750 735240